

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

466

BESLUIT van 23 september 1958, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur tot uitvoering van de artikelen 13 en 35 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (Besluit inlichtingen justitiële documentatie).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 13 augustus 1958, Stafafdeling Wetgeving, nr. 275/658, gedaan mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bdijsorganisatie;

Gelet op de artikelen 13 en 35 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag;

De Raad van State gehoord (advies van 26 augustus 1958, nr. 24);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 19 september 1958, nr. 308/658;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde wordt verstaan onder

algemene documentatieregisters: de door de justitiële documentatiedienst beheerde registers als bedoeld in artikel 5 van het Besluit registratie justitiële gegevens.

Artikel 2. De procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn bevoegd inlichtingen te verstrekken over de gegevens, uit de algemene documentatieregisters, aan:

a. de personen, die dit nodig hebben in verband met de hun toekomende bevoegdheid tot het nemen van beslissingen over de benoeming en het ontslag van personeel bij:

de gemeentepolitie;
de rijkspolitie;
de Koninklijke Marechaussee;
de Binnenlandse Veiligheidsdienst;
de Buitenlandse Inlichtingendienst;
de Nederlandse buitenlandse dienst;
de Marine Inlichtingendienst;
de Militaire Inlichtingendienst;
de Luchtmacht Inlichtingendienst;
de rijksbelastingdienst;
de Economische Controledienst;
de Algemene Inspectiedienst van het Departement van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening;
de opsporings-afdelingen bij de Rijksverkeersinspectie;

b. de Commissarissen der Koningin ten behoeve van het dienen van advies inzake de benoeming van burgemeesters;

c. het hoofd van het Bureau Antecedentenonderzoek van het Ministerie van Zaken Overzee ten behoeve van het dienen van advies inzake de uitzending of plaatsing van personeel te belasten of mede te belasten met zaken der justitie of der politie in Suriname, de Nederlandse Antillen of Nederlands Nieuw-Guinea;

d. de wetenschappelijk adviseur, verbonden aan de Hoofdafdeling Individueel Maatschappelijk Werk en Maatschappelijk Opbouw van het Ministerie van Maatschappelijk Werk in verband met zijn werkzaamheden met betrekking tot de zorg van onmaatschappelijke gezinnen;

e. de contactambtenaren bedoeld in artikel 58 van de Wet op de economische delicten, ten behoeve van de hun als zodanig opgedragen werkzaamheden.

Artikel 3. 1. De procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn bevoegd inlichtingen te verstrekken over de gegevens, uit de algemene documentatieregisters, aan

het hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst,
het hoofd van de Marine Inlichtingendienst,
het hoofd van de Militaire Inlichtingendienst,
het hoofd van de Luchtmacht Inlichtingendienst,

indien en voor zover deze gegevens in het belang van de taakvervulling van de betrokken dienst nodig zijn en het verzoek personen betreft, aan wie, in de zin van het Rubriceringsvoorschrift, tot hoger dan confidentieel geclassificeerde gegevens, materialen of andere objecten toegang zal worden verleend. Bij het indienen van het verzoek wordt omschreven welke gegevens voor het beoogde doel nodig zijn. In zeer bijzondere gevallen kan een procureur-generaal buitendien gegevens verstrekken, nadat hem persoonlijk de noodzaak daartoe door het hoofd van de dienst of diens plaatsvervanger, onder overlegging van alle betrekkelijke gegevens, is aangetoond.

2. Alvorens een verzoek om inlichtingen wordt gedaan, gaat het hoofd van de dienst na of de benodigde gegevens buiten zijn tussenkomst kunnen worden verkregen op enige wijze voorzien in dit besluit dan wel in een andere bij of krachtens de wet gegeven regeling.

Artikel 4. De procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn bevoegd aan

de chef van de Directie Algemene Zaken van het Ministerie van Buitenlandse Zaken ten behoeve van het geven van advies aan vreemde mogendheden over te verlenen visa

de Commissaris voor de Emigratie ten behoeve van het verstrekken van inlichtingen over aspirant-emigranten

het hoofd van het bureau Antecedentenonderzoek van het Ministerie van Zaken Overzee ten behoeve van de beoordeling van verzoeken tot toelating of toestemming voor de vestiging in Suriname, de Nederlandse Antillen of Nederlands Nieuw-Guinea

uit de algemene documentatieregisters inlichtingen te verstrekken over de gegevens, die vermeld stonden op de uit de strafregisters verwijderde strafbladen.

Artikel 5. 1. De procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn bevoegd

aan het hoofd van de dienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, waaronder het centraal antecedentenbureau ressorteert

ten behoeve van het onderzoek naar personen, die worden of zijn belast met een bepaalde werkzaamheid, in dienstbetrekking, bij de Staat der Nederlanden

uit de algemene documentatieregisters inlichtingen te verstrekken over de gegevens, die vermeld stonden op uit de strafregisters verwijderde strafbladen

met dien verstande, dat, indien sedert het onherroepelijk worden van de veroordeling meer dan acht jaren zijn verlopen, slechts inlichtingen worden verstrekt, indien het ondergaan van gevangenisstraf of van plaatsing in een rijkswerkinrichting onvoorwaardelijk is opgelegd of — na een voorwaardelijke veroordeling — alsnog is bevolen.

2. Geen gegevens worden verstrekt, indien sedert de verwijdering van het laatstelijk inzake de betrokkene opgemaakte strafblad acht jaren zijn verlopen.

Artikel 6. 1. De procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn bevoegd aan de burgemeesters ten behoeve van de afgifte van een verklaring omtrent het gedrag voor het vervullen van een bepaalde werkzaamheid, in dienstbetrekking, bij

de Staat der Nederlanden, de provincies, de lichamen ingesteld bij gemeenschappelijke regelingen, als bedoeld bij de Wet gemeenschappelijke regelingen, de gemeenten, de waterschappen, de veenschappen, de veenpolders, de openbare lichamen voor beroep en bedrijf, de kamers van koophandel en fabrieken, de Nederlandse Spoorwegen, de N.V. Van Gend en Loos, de Nederlandsche Bank, de steenkolenmijnen, de grondkamers, de Kamer voor de Binnenvisserij, de Sociale Verzekeringbank en de Raden van Arbeid

een bij of krachtens wettelijk voorschrift erkende instelling of inrichting van onderwijs

een erkende particuliere instelling of inrichting werkzaam op het gebied der reclassering, kindbescherming en psychopatenzorg

een kamp of internaat van sociale jeugdzorg, hetwelk beheerd wordt door of onder toezicht staat van Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen

een organisatie aangesloten bij een centrale organisatie werkzaam op het gebied van de vrije jeugdvorming

de in artikel 5 genoemde inlichtingen te verstrekken.

2. Dezelfde inlichtingen kunnen worden verstrekt aan de burgemeesters, indien en voor zover zij, buiten het geval waarin het verzoek om inlichtingen omtrent een bepaald persoon verband houdt met het vervullen van een bepaalde werkzaamheid, gehouden zijn andere bestuursorganen te dienen van bericht en raad.

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie kan de gevallen aanwijzen waarin dit artikel niet van toepassing is met betrekking tot de aanstelling van personeel bij de Staat der Nederlanden.

Artikel 7. 1. Voor zover de bij of krachtens dit artikel aangewezen wetten gevolg verbinden aan onherroepelijke veroordelingen wegens misdrijven of bepaalde overtredingen zijn de procureurs-generaal bij de gerechtshoven bevoegd aan de personen of colleges, die ten aanzien van bepaalde personen belast zijn met het nemen van bestuursbesluiten ter uitvoering van die wetten dan wel belast zijn met het beslissen in beroep terzake van zodanige besluiten,

uit de algemene documentatieregisters inlichtingen te verstrekken over de daarin opgenomen beslissingen waaraan in de betrokken wet gevolg is verbonden.

2. Indien de betrokken wetten niet anders bepalen, worden van misdrijven de gegevens verstrekt, vermeld in artikel 5 van dit besluit en worden voorts verstrekt gegevens terzake van overtredingen van de betrokken wet, doch slechts indien sinds het onherroepelijk worden van de veroordeling niet meer dan acht jaren zijn verlopen.

3. De voorgaande leden zijn van toepassing op

de Drankwet,

de Geldschietwet,

de Wet op het Afbetalingsbedrijf,

de Jachtwet,

de Vuurwapenwet,

de Wet van 9 mei 1890, *Stb.* 81, houdende verbodsbepalingen tegen het dragen van wapenen,

de Wet op de Weerkorpsen,

de wetten van 13 augustus 1849, *Stb.* 39, tot regeling der toelating en uitzetting van vreemdelingen, onderscheidenlijk van

17 juni 1918, *Stb.* 410, betreffende het toezicht op hier te lande vertoevende vreemdelingen,

en voorts op de door Onze Minister van Justitie, gehoord de Commissie, bedoeld in artikel 16 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag aan te wijzen andere voorschriften.

Artikel 8. 1. De in de artikelen 2—7 genoemde personen kunnen onder hen ressorterende ambtenaren machtigen tot het aanvragen der gegevens. In dat geval wordt de machtiging in de aanvraag vermeld.

2. Het verzoek om inlichtingen wordt gericht tot de procureur-generaal, in wiens rechtsgebied het betrokken register van de justitiële documentatiedienst wordt beheerd, hetzij rechtstreeks, hetzij, in de door Onze Minister van Justitie aangewezen gevallen, door tussenkomst van een door die Minister aangewezen ambtenaar.

Artikel 9. Indien op grond van het bepaalde in artikel 4, 5 of 6 inlichtingen uit de algemene documentatieregisters worden gevraagd en de procureur-generaal bij het gerechtshof bevindt, dat de persoon op wie het verzoek om inlichtingen betrekking heeft, wordt verdacht van een strafbaar feit, dat zou kunnen leiden tot een strafrechtelijke beslissing, die bij de beoordeling van de te verstrekken inlichtingen in aanmerking zou worden genomen,

is die procureur-generaal, indien hij daartoe bepaaldelijk termen vindt, bevoegd aan degene, die het verzoek om inlichtingen heeft gedaan, mede te delen, dat nog een strafzaak hangende is. Van die mededeling wordt een afschrift gezonden aan de personen omtrent wie de inlichtingen worden gevraagd.

Artikel 10. Onze Minister van Justitie is bevoegd nadere voorschriften te geven voor de uitvoering van dit besluit.

Artikel 11. 1. Dit besluit kan worden aangehaald als Besluit inlichtingen justitiële documentatie.

2. Het besluit treedt in werking tegelijk met de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en in de *Nederlandse Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 23 september 1958.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

De Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie,

STRUYCKEN.

Uitgegeven de zeventiende oktober 1958.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

NOTA VAN TOELICHTING

Alvorens de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (*Stb.* 1955, 395) in werking kan treden, dient een aantal uitvoeringsvoorschriften tot stand te worden gebracht. De belangrijkste dezer voorschriften zijn, naar volgorde van de artikelen van de wet, opgesomd:

Artikel 1. De te registreren justitiële gegevens worden bij algemene maatregel van bestuur aangewezen.

Artikel 13. Bij Koninklijk besluit worden aangewezen personen, met publieke taak belast, voor zover niet reeds genoemd in de artikelen 11 en 12, die gegevens mogen ontvangen uit de justitiële documentatiedienst, welke niet of niet meer in de strafregisters zijn opgenomen; het besluit wijst tevens de aard van de gegevens aan welke aan de onderscheidene personen mogen worden verschaft.

Artikel 15. De Minister van Justitie wijst de met publieke taak belaste personen aan die uittreksels uit de strafregisters kunnen vragen.

Artikel 17. Bij Koninklijk besluit worden de leden en de voorzitter van de Commissie van advies inzake de justitiële documentatie benoemd.

Artikelen 19 en 20. Bij algemene maatregelen van bestuur wordt een model voor een verklaring omtrent het gedrag vastgesteld en worden, voor zover de wet dit niet reeds heeft gedaan, de burgemeesters aangewezen, die tot afgifte van een dergelijke verklaring bevoegd zijn.

Artikel 28. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent de samenstelling van commissies, die de burgemeesters bij de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag van advies dienen.

De in *artikel 1* bedoelde algemene maatregel van bestuur is voorbereid door een werkgroep onder voorzitterschap van mr. Ch. J. Enschedé, tevens voorzitter van de Commissie van advies, bedoeld in *artikel 16*. De voorbereiding van dit ontwerp is eveneens voltooid. De evengenoemde werkgroep heeft ook gerapporteerd over de opzet van de op de griffies en de parketten te voeren administratie en over de terzake te geven ministeriële voorschriften (verwezen zij naar de artikelen 5 en 11 van de wet).

Een ontwerp van een Koninklijk besluit, bedoeld in *artikel 13*, wordt hierbij aangeboden. Gezien de aard van de te regelen materie wordt voorgesteld dit besluit uit te vaardigen in de vorm van een algemene maatregel van bestuur. Dit ontwerp wordt hierna toegelicht.

Met de vaststelling van dit besluit hangt ten nauwste samen de vaststelling van een besluit ter uitvoering van *artikel 15*, dat inmiddels eveneens in ontwerp gereed is gekomen. Door evengenoemde samenhang kon dit ontwerp eenvoudig worden opgezet.

De benoeming van de leden van een Commissie van advies, bedoeld in *artikel 16*, heeft haar beslag gekregen (Koninklijk besluit van 11 augustus 1956, nr. 31, *Ned. Stcrt.* 1957, nr. 186).

Een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de *artikelen 19 en 20* is vastgesteld bij besluit van 30 januari 1956, *Stb.* 73.

Een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van *artikel 28* is tot stand gebracht bij Koninklijk besluit van 20 februari 1958, *Stb.* 103.

Omtrent het thans voorgelegde ontwerp-besluit ter uitvoering van *artikel 13* zijn adviezen ingewonnen van de ambtgenoten van ondergetekenden, terwijl voorts de Commissie van advies inzake de justitiële documentatie, overeenkomstig *artikel 18* van de wet, is gehoord.

Mede aan de hand van de berichten van de ambtgenoten van de ondergetekenden konden de navolgende categorieën van personen, over wie justitiële gegevens uit andere bronnen dan

de strafregisters, verschaft dienen te worden, onderscheiden worden:

1. opsporingsambtenaren, ambtenaren van de buitenlandse dienst, personeel van veiligheidsdiensten en personen, die solliciteren naar een functie bij die diensten;

2. personen, die in aanraking kunnen komen met staatsgeheimen;

3. personen, werkzaam bij Rijk, provincie, gemeente, produkt- en bedrijfsschappen enz., of die verzoeken daarbij tewerkgesteld te worden;

4. personen, werkzaam bij of solliciterende naar een functie bij het onderwijs, de reclassering, kinderbescherming en psychopathologie en bij de vrije jeugdvorming;

5. adspirant-emigranten en andere visa-aanvragers;

6. personen, die in aanmerking wensen te komen voor een wettelijk vereiste vergunning.

Ondergetekenden veroorloven zich de artikelen van het ontwerp-besluit toe te lichten aan de hand van een uiteenzetting met betrekking tot de zo juist gemaakte onderscheiding. *Artikel 1* van dit ontwerp valt buiten het bestek. Hierin wordt verwezen naar het ontwerp-besluit tot uitvoering van *artikel 1* van de wet. Laatstbedoeld ontwerp wordt tegelijk met het onderhavige aanhangig gemaakt. Voor de strekking daarvan en de details van het voorstel moge worden verwezen naar het ontwerp-besluit en de bijbehorende toelichting. Tot goed begrip van het hier aan de orde zijnde ontwerp moge worden volstaan met de opmerking, dat de algemene documentatieregisters waarvan in *artikel 1* van dit ontwerp sprake is, voor zover hier van belang, zullen bevatten:

a. alle meldingen van ingekomen processen-verbaal terzake van alle misdrijven en ook van een aantal overtredingen, met name die waarbij recidive van bijzonder belang is;

b. de beslissingen daarover van het openbaar ministerie (zoals sepôt, transactie, voorwaardelijke niet-vervolg);

c. onherroepelijke rechterlijke beslissingen tot vrijspraak of ontslag van rechtsvervolg;

d. alle onherroepelijke veroordelende beslissingen terzake van de misdrijven en van de overtredingen, bedoeld in *artikel 4* van de wet, en wel nadat deze gegevens zijn verwijderd uit de strafregisters. De strafregisters zijn, om redenen uiteengezet in de toelichtende stukken op het ontwerp, dat tot de wet van 15 augustus 1955 heeft geleid, als afzonderlijke registers gehandhaafd;

e. onherroepelijke veroordelingen terzake van kantongerechtsovertredingen, waarbij een straf van meer dan een bepaalde geldboete is opgelegd.

Voor de toelichting van de overige artikelen wordt vastgeknoopt aan de bovengenoemde zes punten. Daarbij moge een opmerking van algemene aard voorafgaan.

De tekst van *artikel 13* van de wet volgende, komen in de artikelen 2—7 en 9 van het ontwerp-besluit telkens voor de woorden „de procureurs-generaal bij de gerechtshoven zijn bevoegd . . .”. Meestal zal deze bevoegdheid moeten worden verstaan in de zin, welke daaraan gegeven is op bladzijde 11, linkerkolom van de Memorie van Toelichting op het ontwerp, dat geleid heeft tot de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag. Daar werd opgemerkt dat de procureurs-generaal „er op (hebben) toe (te) zien, dat niet andere dan volgens een Koninklijk besluit toe te stane inlichtingen uit de justitiële documentatiedienst worden geput”. Voor de toepassing van de artikelen 3—7 van het ontwerp-besluit zal de taak van de procureurs-generaal zich tot het houden van toezicht in evenbedoelde zin beperken. Bij de administratieve uitvoering van het besluit zal hiermede rekening worden gehouden. Bij de toepassing van de artikelen 2, lid 1, en 9 van het ontwerp-besluit zal de bevoegdheid van de procureurs-generaal echter meer discretionair zijn. De beslissing of

al de mogelijke inlichtingen gegeven dienen te worden vraagt in meerdere mate een afweging van belangen van geval tot geval.

Dit spreekt vooral bij de toepassing van artikel 9. Anderzijds is het, naar het oordeel van de ondergetekenden ook bij de toepassing van de artikelen 2 en 9 van belang, dat landelijk een coherent beleid wordt gevoerd, terwijl voorts voorkomen dient te worden dat de inlichtingen verstrekende autoriteit gaat zitten op de stoel van de instantie die de inlichtingen nodig heeft. De eerste ondergetekende zal in het regelmatig overleg met de procureurs-generaal waar nodig op deze punten de aandacht gevestigd houden.

Ad. 1. Opsporingsambtenaren, ambtenaren van de buitenlandse dienst en personeel van veiligheidsdiensten (artikel 2).

Bij de afweging van algemene en individuele belangen dient het eerste, voor zover de onderhavige materie betreft, bij de aanstelling van opsporingsambtenaren, van ambtenaren van de buitenlandse dienst en van personeel bij de veiligheidsdiensten, zonder enige restrictie te kunnen prevaleren. Daarom wordt in artikel 2 van het ontwerp-besluit de mogelijkheid geopend, dat ten behoeve van de benoeming van personeel bij in het besluit genoemde diensten, onbeperkt inlichtingen uit de gegevens, die in de algemene documentatieregisters zijn geregistreerd worden verstrekt. Het spreekt overigens van zelf dat de lijst zo beperkt mogelijk moet worden gehouden, vooral omdat de te vermelden justitiële antecedenten o.m. zelfs loutere verdenkingen bevatten. Wat de ambtenaren van de rijksbelastingdienst betreft wordt nog opgemerkt, dat deze groep, zonder differentiatie, een opdracht heeft tot opsporing van de in belastingwetten strafbaar gestelde feiten (vgl. artikel 80 van het ontwerp-Algemene Wet inzake Rijksbelastingen). Niettemin zal van de in artikel 2 van dit besluit gegeven mogelijkheid in de praktijk alleen gebruik worden gemaakt voor zover het betreft personeel dat daadwerkelijk voor opsporingstaken zal worden aangewezen. Voor het overige personeel zal gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden, die uit de artikelen 5 en 6 voortvloeien.

Enige categorieën van gevallen, die niet onder het opschrift van deze paragraaf vallen, worden in artikel 2 mede betrokken. De voorstellen onder *b* en *c* spreken voor zich zelf; nog wordt opgemerkt, dat de algemene regeling van het verstrekken van inlichtingen ten behoeve van het onderzoek naar personen, die in aanmerking komen voor uitzending naar Suriname, de Nederlandse Antillen of Nederlands Nieuw-Guinea, vervat is in artikel 4 van het ontwerp-besluit, dat in de eerste plaats handelt over adspirant-emigranten.

Onder *d* en *e* noemt artikel 2 nog de wetenschappelijk adviseur verbonden aan de Hoofdafdeling Individueel Maatschappelijk Werk en Maatschappelijk Opbouwwerk van het Ministerie van Maatschappelijk Werk en de contactambtenaren, bedoeld in artikel 58 van de Wet op de economische delicten. De werkzaamheid van eerstgenoemde vertoont een grote mate van overeenkomst met die van de personen, bedoeld in artikel 12 van de wet. Hem worden dan ook gelijke mogelijkheden gegeven als de personen en instellingen, werkzaam op het gebied van de reclassering, de kinderbescherming en de psychopatenzorg door toepassing van dit artikel zullen verkrijgen. De contactambtenaren, bedoeld in artikel 58 van de Wet op de economische delicten, ontvangen slechts inlichtingen met betrekking tot strafzaken, waarover zij van advies kunnen dienen. Binnen dit beperkte kader dienen zij dan ook alle beschikbare gegevens te ontvangen.

Ad 2. Personen, die in aanraking komen met staatsgeheimen (artikel 3).

Ook ten aanzien van het veiligheidsonderzoek naar deze personen dient het algemeen boven het individueel belang te prevaleren. Hierbij dient echter in acht te worden genomen, dat de categorie van personen, waarom het hier gaat, geenszins zo scherp valt af te bakenen als die, bedoeld in het toegelichte artikel 2. De regeling kan dan ook niet vastknopen aan de dienst, waarbij de betrokkenen werkzaam zijn of anderszins aan

hun werkzaamheid. Het richtpunt van de regeling kan slechts zijn de noodzaak van het treffen van beveiligingsmaatregelen. In het geheel van die maatregelen kan een antecedenten-onderzoek naar justitiële gegevens niet gemist worden; er zijn verschillende gevallen, waarbij het duidelijk is, dat iemand, die in het verleden is uitgediend, uit beveiligingsoogpunt, kwetsbaar kan blijven. Hoever deze maatregelen moeten gaan en in welke gevallen zij genomen moeten worden, kan in het algemeen niet worden voorzien; in het algemeen kunnen dan ook evenmin voorschriften over de omvang van het antecedenten-onderzoek aan de hand van justitiële gegevens worden vastgesteld. De waarborgen voor de betrokken individuele belangen zullen mitsdien in andere richting moeten worden gezocht. De ondergetekenden hebben deze daarin willen vinden, dat vooreerst de kring van personen, die inlichtingen mag vragen, zo klein mogelijk wordt gehouden, voorts dat nauwgezet contact tussen deze personen en de procureurs-generaal bij de gerechtshoven bestaat, zodat laatstgenoemden in staat zullen zijn het hun bij de wet toevertrouwde toezicht ook metterdaad uit te oefenen en tenslotte, dat in elk geval vermeden wordt dat de gegeven inlichtingen worden gebruikt voor gevallen, waarin de beveiliging minder hoge eisen stelt.

De bedoeling van het ontwerp-besluit is, dat slechts de hoofden van de Binnenlandse Veiligheidsdienst en van de Militaire Inlichtingendiensten of de door deze hoofden uitdrukkelijk gemachtigde ambtenaren inlichtingen zullen ontvangen. Daarbij gelden nog de navolgende restricties:

a. het hoofd van de dienst vraagt slechts de gegevens welke nodig zijn voor de taakvervulling van zijn dienst; in geen geval worden inlichtingen gevraagd, indien niet de personen over wie het gaat in aanraking komen met hoger dan confidentieel geclassificeerde stukken, materialen of onroerende goederen; de classificatie wordt bepaald door de speciale regeling daaromtrent in het Rubriceringsvoorschrift;

b. bij het indienen van het verzoek moet worden omschreven, welke gegevens voor het beoogde doel nodig zijn;

c. er moet voor worden gezorgd, dat personen, ten aanzien van wie ook met een meer algemeen geregeld antecedenten-onderzoek kan worden volstaan, buiten het veiligheidsonderzoek worden gelaten.

De punten *a* en *b* zijn voorzien in artikel 3, lid 1; punt *c* is uitgewerkt in artikel 3, lid 2.

Ad 3. De personen, werkzaam bij Rijk, provincie, gemeente, enz. (artikelen 5 en 6).

De wetgever heeft bij het tot stand brengen van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag niet slechts beoogd, dat justitiële antecedenten gedurende beperkte tijd zouden kunnen worden nagehouden in particuliere sfeer, doch heeft daarbij stellig ook de belangen van het grootste deel dergenen, die in een ambtelijke functie werkzaam zijn of een zodanige functie ambiëren, voor ogen gehad. Intussen dient in acht te worden genomen, dat het ambtelijk korps meer dan dat van de personen in particuliere dienst, aan de weg timmert, hetgeen er toe moet leiden, dat bijzondere voorzorgen bij de aanstelling in ambtelijke dienst genomen behoren te worden.

Voor zoveel omtrent ambtenaren een veiligheidsonderzoek niet kan worden gemist vallen zij onder de categorie van personen, sub 2 genoemd; voor het antecedenten-onderzoek van deze groep kan artikel 3 toepassing vinden. Voor de overige ambtenaren evenwel zal men, naar ondergetekenden mede uit de inlichtingen die zij ontvingen van hun ambtgenoten en van de hoofden van enkele grote staatsdiensten en overheidsbedrijven is gebleken, moeten volstaan met enkele globale regels. Zij hebben de aanvankelijke gedachte moeten laten varen, dat het wellicht mogelijk zou zijn verschillende groepen van ambtenaren te onderscheiden, bijvoorbeeld in die zin, dat voor sommigen zou kunnen worden volstaan met gegevens uit de strafregisters en dat voor de anderen, naar de aard van de functie, een oplopende schaal van uit de algemene documentatieregisters te ver-

strekken gegevens, zou kunnen worden vastgesteld. Voor een dergelijk stelsel bleken geen deugdelijke criteria te vinden; zomin in de taak van een bepaalde afdeling of dienstvak, als in de rangen zijn algemene kenmerken te vinden voor een regeling van het antecedenten-onderzoek. Uiteindelijk bleek het slechts mogelijk globale voorschriften te geven over de voor het antecedenten-onderzoek uit justitiële registers te verschaffen gegevens.

Het onderhavige voorstel strekt er toe, dat daarin kunnen worden betrokken alle veroordelingen terzake van misdrijven in het algemeen en van bepaalde overtredingen, die aanvankelijk in de strafregisters zijn opgenomen, met dien verstande, dat zij ook na verwijdering uit die registers worden verstrekt en wel algemeen nog gedurende een periode van acht jaren sedert het onherroepelijk worden van de veroordeling. Dit houdt in, dat, in afwijking van het algemene stelsel van de wet, ook van veroordelingen, die niet strekken tot het ondergaan van gevangenisstraf of plaatsing in een rijkswerkinrichting (in het bijzonder derhalve veroordelingen tot geldboete) niet gedurende vier doch gedurende acht jaren na het onherroepelijk worden van de veroordelingen, inlichtingen worden verstrekt. De algemene regel is aangevuld met de bepaling, dat, indien de veroordelingen strekken tot het ondergaan van gevangenisstraf of tot plaatsing in een rijkswerkinrichting, de termijn met acht jaren wordt verlengd, waar nog bijkomt de termijn van de duur van de opgelegde vrijheidsstraf (bij langdurige vrijheidsstraffen moet er mee rekening worden gehouden, dat in de duur van de opgelegde vrijheidsstraf ook is begrepen de termijn, gedurende welke de veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid is gesteld). De voorgestelde regeling strekt er dus toe dat alle veroordelingen ter zake van misdrijven en van de in artikel 4 onder a sub 2° van de wet genoemde overtredingen gedurende een termijn van acht jaren bij het antecedenten-onderzoek in aanmerking kunnen worden genomen; indien onvoorwaardelijk gevangenisstraf of plaatsing in een rijkswerkinrichting is opgelegd of — bij voorwaardelijke veroordeling — wegens overtreding van de voorwaarden of wangedrag bevolen is dat gevangenisstraf of plaatsing in een rijkswerkinrichting moest worden tenuitvoergelegd, wordt van de veroordeling kennis gegeven gedurende een termijn van op zijn minst zestien jaren, nadat de veroordeelde zijn vrijheidsstraf heeft ondergaan.

In dit verband moge nog worden opgemerkt, dat in artikel 5 slechts sprake is van uit de strafregisters verwijderde strafbladen. De regeling van het verstrekken van gegevens uit de niet-verwijderde strafbladen is overgelaten aan de Minister van Justitie. Het spreekt vanzelf dat deze regeling bij de onderhavige zal aansluiten.

Naast de aanwijzing van de inlichtingen uit justitiële registers ten behoeve van het antecedenten-onderzoek naar toekomstige ambtenaren, dient een regeling te worden getroffen omtrent de tot het aanvragen daarvan bevoegde organen. Bij de beantwoording van de hierbij rijzende vragen dient, naar het oordeel van ondergetekenden, met het volgende te worden rekening gehouden:

a. de beschikking over justitiële gegevens dient slechts aan een helder te omschrijven groep functionarissen te worden verschaft;

b. voorkomen moet worden dat door meer dan één orgaan naar dezelfde persoon een antecedenten-onderzoek wordt ingesteld;

c. waarborgen moeten worden gegeven voor de individuele belangen.

Deze vooropstellingen zijn in overeenstemming met die van de nauwverwante regeling van titel II van de wet van 15 augustus 1955, betreffende de afgifte van verklaringen omtrent het gedrag.

Teneinde een en ander tot zijn recht te doen komen, hebben ondergetekenden gezocht naar een systeem, waarbij het antecedenten-onderzoek zoveel mogelijk wordt geconcentreerd bij bepaalde personen en dat voorts mogelijk maakt, dat, indien

het aanvankelijk onderzoek daartoe aanleiding geeft, het advies van een daartoe geschikte commissie wordt ingewonnen. Op dit punt mogen ondergetekenden herinneren aan de toezegging van Minister Donker bij de mondelinge behandeling van het wetsontwerp naar aanleiding van een opmerking van het lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heer ten Hagen over artikel 13. Toegezegd werd te bevorderen dat, waar mogelijk, bij het uit te vaardigen Koninklijk besluit de eis zal worden gesteld dat de tot oordelen geroepen instanties zich omtrent de strekking van eventuele uit de registers van de documentatiedienst gebleken feiten doen voorlichten door een bij het dienstvak behorende commissie van advies, waarin deskundige personen vertegenwoordigd zullen zijn. (*Handelingen Tweede Kamer der Staten-Generaal 1955, blz. 2923*).

Ondergetekenden menen thans een goed systeem te vinden daarin, dat behoudens uit de strafregisters, inlichtingen omtrent ambtenaren als regel slechts worden verstrekt aan de burgemeester, die met inachtneming van artikel 35 van de wet een nader toe te lichten verklaring omtrent het gedrag kan afgeven, en dat van die regel alleen wordt afgeweken, indien het onderzoek geschiedt bij het centraal antecedentenbureau van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie.

Hoewel artikel 35 in het bijzonder geschreven is met het oog op functionarissen bij het onderwijs, menen ondergetekenden, dat de tekst van de bepaling zonder bezwaren kan dienen voor het antecedenten-onderzoek aangaande ambtenaren in het algemeen. De oordelen zijn evident: vooreerst is de regeling overzichtelijk, omdat het vragen van inlichtingen is overgelaten aan de burgemeesters, waardoor het niet nodig is een zeer groot aantal diensthooften of personeelschefs, bij Rijk, provinciën, gemeenten, waterschappen, produkt- en bedrijfsschappen enz. op te sommen; voorts is ook op de hier bedoelde verklaringen omtrent het gedrag de procedure van titel II van de wet van toepassing, hetgeen inhoudt, dat de burgemeesters bij weigering van de verlangde afgifte hun beslissing moeten motiveren, terwijl de betrokkene recht van beroep op de arrondissementsrechtbank heeft. Een ander voordeel is, dat de burgemeester niet slechts de beschikking krijgt over gegevens uit de justitiële documentatiedienst, maar eveneens kan acht slaan op gegevens uit de registers van de politie ter plaatse en op andere schriftelijke bescheiden, welke hem in verband met de afgifte van de verklaring ter beschikking zijn gesteld (artikel 27 van de wet). Zulks houdt in, dat ook feiten, die niet tot strafrechtelijke repressie aanleiding hebben gegeven, in aanmerking kunnen worden genomen, zij het dat een eventuele weigering op grond van die feiten de toetsing door de rechter moet kunnen doorstaan. Tenslotte achten de ondergetekenden het van belang, dat het voorgestelde systeem op ongekunstelde wijze gelijke normen aanlegt voor ambtenaren en voor personen, werkzaam bij het onderwijs, ongeacht of dit openbaar of bijzonder onderwijs is, alsmede voor personen, werkzaam bij jeugd-organisaties.

In het besluit is om technische redenen de regel van artikel 5 vooropgesteld; in het algemeen kader gezien is deze regel echter de uitzondering op die van het zo juist toegelichte artikel 6. Het antecedenten-onderzoek ten aanzien van functionarissen of aspirant-functionarissen (hieronder zijn ook de arbeidscontractanten begrepen; het besluit gebruikt dan ook de neutrale term „werkzaam, in dienstbetrekking, bij”) bij de Staat der Nederlanden kan volgens de algemene regel verlopen volgens artikel 6. Dit zal, bijvoorbeeld ingevolge de afspraken van de eerste ondergetekende met zijn ambtgenoten van Verkeer en Waterstaat, voor Defensie en van Economische Zaken het geval zijn ten aanzien van een aantal categorieën van personen, die tewerkgesteld zijn of worden bij de P.T.T., bij de departementen van Oorlog en Marine en bij de steenkolenmijnen. Om praktische redenen zullen de daarbij betrokken hoofden van diensten daarnaast worden aangewezen als personen, bedoeld in artikel 15, die inlichtingen uit de strafregisters (dus uitsluitend over de laatste vier resp. acht jaren) zullen kunnen vragen. Een gelijke regeling zal worden getroffen voor de Nederlandse Spoorwegen en voor de N.V. Van Gend en Loos.

Voor de functionarissen in dienst bij de Staat der Nederlanden is, in afwijking van artikel 6, ook de mogelijkheid geopend, dat het vragen van inlichtingen loopt over het centraal antecedentenbureau, ressorterende onder de Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie. Artikel 5 bepaalt, dat het hoofd van de dienst, waartoe het bureau behoort, dezelfde inlichtingen kan verkrijgen als de burgemeester volgens artikel 6.

Dit voorstel sluit aan bij de geldende praktijk, zij het dat de mogelijkheid wordt afgesneden dat — zoals thans wel eens gebeurt — bovendien nog een onderzoek wordt ingesteld door de personeelschefs van de onderscheidene departementen van algemeen bestuur. Het behoeft wel geen betoog dat dergelijke dubblures vermeden moeten worden. Door deze concentratie bij het centraal antecedentenbureau zal het zinvol zijn aan dit onderzoek een commissie van advies te verbinden in de geest van de boven gememoreerde toezegging van Minister Donker. De tweede ondergetekende zal er naar streven op zo kort mogelijke termijn een dergelijke adviescommissie in het leven te roepen.

Het ontwerp-besluit stelt de mogelijkheden van artikel 5 en van artikel 6 naast elkaar. Lid 3 van dit laatste artikel voorziet intussen, dat bij besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie een terreinafbakening kan worden gemaakt.

Ad 4. Personen, werkzaam bij het onderwijs enz. (artikel 6).

Bij de behandeling van het wetsontwerp dat geleid heeft tot de vaststelling van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag zijn de personen, werkzaam bij het onderwijs uitdrukkelijk genoemd onder degenen, naar wier vroeger gedrag het antecedenten-onderzoek niet beperkt zou kunnen blijven tot de gegevens, vermeld in de strafregisters. Speciaal de belangen van de leerlingen brengen mee, dat het individueel belang van degenen, die een functie bij het onderwijs verlangen, op andere wijze tegen het algemeen belang moet worden afgewogen dan de wetgever in algemene zin heeft gedaan. Een onderscheid naar de aard van het onderwijs kan hierbij niet worden gemaakt. In het ontworpen besluit zijn dan ook in eenzelfde categorie ondergebracht alle personen, werkzaam bij een bij of krachtens wettelijk voorschrift erkende instelling of inrichting van onderwijs. Ondergetekenden achten het daarbij een gelukkige omstandigheid dat de regeling in een verband kan worden gebracht met die van het geven van inlichtingen over ambtenaren. Zij mogen wat dit betreft verwijzen naar hetgeen ter zake hierboven onder 3 is opgemerkt. Het antecedenten-onderzoek wordt in het ontwerp-besluit toevertrouwd aan de burgemeesters. Voorzover nog nodig wordt er op gewezen dat bij het verzoek tot afgifte de functie, waarop de verklaring betrekking zal hebben, moet worden omschreven (artikel 21, lid 2, van de wet).

De overeenkomst van de betrokken belangen gaf aanleiding in het ontwerp-besluit met de personen, werkzaam bij het onderwijs, gelijk te stellen de personen, in dienst bij erkende particuliere instellingen en inrichtingen, werkzaam op het gebied van de kindbescherming, de reclassering en de psychopatenzorg, en de personen in dienst van organisaties, aangesloten bij centrale organisaties, werkzaam op het gebied van de vrije jeugdvorming.

In de eis van erkenning of aansluiting bij centrale organisaties ligt een zekere beperking, die echter wel voor zich zelf spreekt. Daarbij wordt er op gewezen dat de algemeen (dus buiten artikel 35) in de wet voorziene verklaring omtrent het gedrag kan worden gevraagd ten behoeve van het verrichten van elke werkzaamheid in particuliere dienst. Organisaties, wier werkzaamheid niet valt onder artikel 6 van het ontwerp-besluit behoeven derhalve nog geenszins de steun van de overheid bij een antecedenten-onderzoek te ontberen.

Ad 5. Adspirant-emigranten en andere visa-aanvragers (artikel 4).

De ondergetekenden zijn er zich van bewust dat velen in den lande naar de inwerkingtreding van de onderhavige wet

met verlangen uitzien, omdat zij als gevolg daarvan verwachten, dat in het verleden ondervonden moeilijkheden bij emigratiepogingen, die zijn gestrand op het feit, dat betrokkenen een strafrechtelijke veroordeling ter zake van misdrijf te hunnen laste hebben, zich in de toekomst niet meer zullen voordoen. Anderzijds hebben de ondergetekenden in aanmerking moeten nemen dat de immigratie-voorschriften van andere landen hoge eisen stellen aan het onderzoek naar criminele antecedenten van aspirant-emigranten. Zou het, van Nederlands standpunt bezien, met de geest van de wet overeenkomen slechts gegevens te verstrekken uit de strafregisters, het is voor de ondergetekenden, die daarbij te rade zijn gegaan bij hun ambtgenoten van Buitenlandse Zaken en van Sociale Zaken en Volksgezondheid komen vast te staan, dat een dergelijke regeling ernstige repercussies bij andere landen zou oproepen, waarbij uiteindelijk het belang van alle aspirant-emigranten in het gedrang zou komen. Hoewel de ondergetekenden er op hebben kunnen wijzen, dat de bepalingen in wetten in formele zin van enkele landen enige beperking wel zou toelaten, moeten zij het er op houden dat de thans gevolgde procedure, waarvoor, na vaak moeizaam overleg, overeenstemming met de immigratie-autoriteiten is bereikt, voorshands niet voor wijziging vatbaar is. Het verleden is beschreven op bladzijden 77—79 van het in 1957 door de Directeur van de Hoofdafdeling Publiekrecht van zijn Ministerie aan de eerste ondergetekende aangeboden Verslag betreffende Reclassering — Voorwaardelijke Invrijheidstelling, Psychopatenzorg en Bureau Documentatie.

Het gevoerde overleg heeft tot de navolgende werkwijze geleid. Er is — sinds oktober 1952 — bij het Commissariaat voor de Emigratie een bureau, waarbij het aanvragen en verstrekken van vele antecedenten is gecentraliseerd. Door inschakeling van dit bureau kon worden bereikt dat voor alle landen eenvormigheid van werken ontstond. Het bureau ontvangt de criminele antecedenten door tussenkomst van het bureau Documentatie van de Hoofdafdeling Publiekrecht van het Ministerie van Justitie. Er worden uitsluitend gegevens uit de huidige, nog onbeperkte strafregisters, verstrekt. Daartoe door zijn taken op het gebied van de reclassering in staat gesteld, kan het bureau Documentatie echter, in vele gevallen waarin er ten aanzien van betrokkene een strafblad bestaat, een reclasseringsonderzoek doen instellen. Het gevolg is geweest dat tot dusver in een groot aantal van dergelijke gevallen de belemmering voor emigratie kon worden weggenomen.

Men heeft bereikt, vooreerst, dat immigratie-autoriteiten zich bereid hebben verklaard niet meer zelfstandig onderzoeken naar criminele antecedenten te zullen instellen; voorts dat zij er genoegen mede nemen dat uitsluitend gegevens uit de strafregisters en uit de — buiten de onderhavige regeling vallende — registers van politieke delinquenten worden verstrekt; tenslotte dat het verstrekken van inlichtingen loopt over een centrale instantie. De ondergetekenden, stellig niet blind voor de bezwaren, achten het vooralsnog ongeraden de met zorg opgebouwde en in de praktijk bevredigende werkwijze te verlaten met het grote risico, dat veel van wat thans bereikt is, teloor zou gaan. Zij stellen daarom voor omtrent aspirant-emigranten alle gegevens, die aanvankelijk in de strafregisters zijn vermeld, te blijven verstrekken, ongeacht de tijd, die sedert het onherroepelijk worden van het veroordelend vonnis of arrest is verstreken. Daarbij zal er naar gestreefd worden in voorkomende gevallen, mede aan de hand van reclasseringsrapporten, de belangen van de betrokkenen zo goed mogelijk te blijven behartigen.

De eisen, welke door de buitenlandse Regeringen aan het onderzoek naar criminele antecedenten van andere visa-aanvragers worden gesteld, komen vrijwel overeen met die betreffende de aspirant-immigranten. In het ontwerp-besluit zijn voor deze groepen van personen dan ook gelijke regelingen getroffen. Daarbij zijn ook genoemd de personen, die zich willen vestigen in de Nederlandse Antillen, Suriname of Nederlands Nieuw-Guinea.

De aanwijzing van personen, die tot het vragen van inlichtingen bevoegd zijn, is aangepast aan de bestaande praktijk.

Ad 6. Personen, die in aanmerking wensen te komen voor een wettelijk vereiste vergunning (artikel 7).

Een aantal wetten stelt de uitdrukkelijke eis, dat daarin genoemde vergunningen, erkenningen of overeenkomstige administratieve beschikkingen slechts zullen worden verleend aan hen, die te goeder naam en faam bekend staan. Als regel zullen de met het nemen van dergelijke beschikkingen belaste organen er mede kunnen volstaan van de aanvragers te eisen, dat zij een door de burgemeester afgegeven verklaring omtrent het gedrag overleggen. Er is intussen een aantal wetten, die uitdrukkelijk gevolg verbinden aan onherroepelijke veroordelingen wegens misdrijven of bepaalde overtredingen, aan welk wettelijk vereiste slechts kan worden voldaan indien inlichtingen uit de justitiële registers ter beschikking staan. Voorts zijn er gevallen, waarin het verlenen van erkenningen of vergunningen (bijvoorbeeld om een wapen te dragen) de betrokkenen in een bijzonder verantwoordelijke positie stelt. Dit noopt tot nauwgezet onderzoek naar de aanvragers.

Een limitatieve opsomming van de uiteenlopende wettelijke bepalingen bleek zowel op praktische als op wetstechnische bezwaren te stuiten. Mitsdien is bij het ontwerpen van het besluit gezocht naar een algemene formulering. Daarbij is voorop gezet de regel, dat de uit de justitiële registers te putten inlichtingen door de inhoud van de betrokken wet worden aangewezen; ten dele zal gevolg verbonden zijn aan limitatief opgesomde strafbare feiten, ten dele aan de met een algemene formule aangeduide feiten welke wijzen op „bekend slecht levensgedrag”. Indien de wet echter de veroordelingen wegens misdrijf of overtreding, waarop gelet moet worden, niet in een van deze vormen aanwijst, is de regeling omtrent het antecedenten-onderzoek van ambtenaren van toepassing, met dien verstande, dat, in verband met het karakter van de materie, tevens is voorzien dat inlichtingen worden verstrekt over veroordelingen ter zake van overtredingen, speciaal van de betrokken wet, gewezen gedurende een tijdvak van acht jaren voorafgaande aan het verzoek om inlichtingen.

Van de wetten, waarop de onderhavige regeling betrekking heeft, is enuntiatief een lijst opgenomen; om een soepele regeling te waarborgen is daaraan toegevoegd, dat de Minister van Justitie — doch niet dan na de Commissie, bedoeld in artikel 16 van de wet, te hebben gehoord — andere wettelijke bepalingen kan aanwijzen.

Aanvullende regelingen

In het voorafgaande is uiteengezet welke hoofdregels bij het verstrekken van inlichtingen uit de documentatieregisters, naar het oordeel van de ondergetekenden, behoren te gelden. Op enkele punten behoeven deze regels enige aanvulling, terwijl de ondergetekenden in dit verband ook mogen wijzen op een speciaal onderwerp, waaromtrent misverstand zou kunnen rijzen.

Een aanvullende regeling van meer algemene aard is opgenomen in artikel 9 van het ontworpen besluit. Buiten de gevallen genoemd in de artikelen 2 en 3 (en soms, bijvoorbeeld ingevolge de Drankwet, in een geval van artikel 7, lid 1) worden uit de registers van de justitiële documentatiedienst slechts inlichtingen verstrekt over onherroepelijke veroordelingen. Voor zover het om afgedane strafzaken gaat, moet hiermede worden volstaan. Een moeilijkheid rijst echter, wanneer een strafzaak nog in behandeling is. Indien in redelijkheid kan worden voorzien dat deze zal leiden tot een veroordeling terzake van misdrijf, zouden voor de overheid maar vaak ook voor de betrokkene zelf ongewenste complicaties kunnen ontstaan, indien in dergelijke gevallen zou worden medegedeeld, dat niets ten nadele van betrokkene bekend is. Wat er wél moet gebeuren, is in algemene zin niet te zeggen. Er wordt dan ook voorgesteld de beslissing over te laten aan de bevoegde procureur-generaal, die zich van geval tot geval een oordeel kan vormen. Het discretionaire karakter van diens bevoegdheid, dat in de aanhef van deze Nota reeds ter sprake kwam, is nog onderlijnd door toevoeging van de woorden „indien hij daartoe bepaaldelijk termen vindt”. De belangen van de betrokkene

worden verder gewaarborgd door het voorschrift dat hij een afschrift ontvangt van de mededeling over de hangende strafzaak.

Een ander punt van meer algemene aard dat hier ter sprake wordt gebracht omdat daarover herhaaldelijk vragen worden gesteld, betreft het zogenaamde afloopbericht, een mededeling van het openbaar ministerie over de afdoening van een bepaalde, recent behandelde, en dus ook nog niet in het documentatieregister verwerkte strafzaak.

Dergelijke berichten worden, in bepaalde gevallen, door het openbaar ministerie verstrekt aan administratieve instanties, die deze nodig hebben voor het voeren van haar beleid. Zo wordt b.v. aan de Inspecteur van de Volksgezondheid bericht, dat een caféhouder werd veroordeeld wegens bepaalde in de Drankwet genoemde overtredingen; evenzo bericht het openbaar ministerie in bepaalde gevallen aan het hoofd van een dienst, dat een onder hem ressorterend ambtenaar werd veroordeeld wegens een feit, dat ook disciplinaire betekenis heeft. De ondergetekenden menen dat deze praktijk gehandhaafd moet worden. Zij zijn echter van oordeel dat deze materie niet door de wet bestreken wordt, omdat hier niet de persoonsdocumentatie, doch meer in het bijzonder de zaakdocumentatie, in het geding is, waarbij behalve aan het verstrekken van gegevens voor de justitiële en criminele statistiek en voor wetenschappelijke doeleinden, met name ook valt te denken aan de inzage van straf-dossiers, b.v. voor civielrechtelijke doeleinden. Het toezicht op de zaakdocumentatie berust bij de eerste ondergetekende. De voorschriften, die zijn ambtsvoorgangers en hij terzake hebben gegeven, kunnen voorlopig gehandhaafd worden.

Enige bijzondere aanvullende bepalingen zijn tenslotte opgenomen in de hieronder toegelichte artikelen.

Artikel 8. Bij het overleg met de andere ministeries is tot uitdrukking gekomen, dat het voor een goede uitvoering raadzaam is te voorzien, dat de personen, met publieke taak belast, aangewezen in de artikelen 2—7, zo nodig, onder hen ressorterende ambtenaren kunnen machtigen tot het aanvragen der gegevens. Opdat de procureurs-generaal zich er van kunnen vergewissen dat overeenkomstig de aanwijzing van het besluit is gehandeld, is bepaald, dat de machtiging in de aanvraag moet worden vermeld.

Voorts bleek het wenselijk de mogelijkheid open te houden in bepaalde gevallen het aanvragen van inlichtingen te laten lopen over bijzonderlijk daartoe geoutilleerde diensten; verwezen worde naar de reeds bestaande regeling inzake de emigratie, welke hierboven ter sprake kwam.

Artikel 6, lid 2. Een bijzondere regeling is tenslotte ook in dit artikellid neergelegd. Een aantal regelingen voorziet dat de burgemeester inlichtingen over personen geeft, zonder dat dit verband houdt met bepaalde werkzaamheden. Te denken valt bijvoorbeeld aan het verlenen van onderscheidingen. Artikel 19, lid 2, van de wet, laat de burgemeester vrij op al de hem, daarbij ter beschikking staande gegevens acht te slaan. Hij beschikt echter niet immer over betrouwbare justitiële gegevens. Artikel 6, lid 2, geeft hem de mogelijkheid deze te verkrijgen.

Artikel 10. Het kan wenselijk zijn dat omtrent de administratieve uitvoering van de bepalingen van het ontwerp-besluit uniforme werkwijzen worden vastgesteld. Er zal bijvoorbeeld behoefte bestaan aan gestandaardiseerde aanvraagformulieren. Artikel 10 geeft de eerste ondergetekende de bevoegdheid de nodige voorschriften uit te vaardigen.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

De Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie,

STRUYCKEN.